

døde, selvstændigt skattepligtige person. På tilsvarende måde omfatter § 15, jfr. § 14, stk. 4, kun aktiver, som i mellemperioden afskrives eller nedskrives hos den afdøde, særskilt beskattede hustru. Lovforslaget indeholder ingen regler om de aktiver i boet, som i mellemperioden kan gøres til genstand for skattemæssig afskrivning eller nedskrivning hos længstlevende ægtefælle, fordi de har været knyttet til en erhvervsvirksomhed, der i skattemæssig forstand har været længstlevendes. Lovforslaget indeholder heller ingen regler om de aktiver i afdødes særeeje, som længstlevende gennem sin overtagelse af fællesboet til hensidden i uskiftet bo — og dermed sin indtræden i afdødes indkomstskattepligt — sættes i stand til skattemæssigt at afskrive eller nedskrive i tiden indtil dødsfaldet.

Det er nødvendigt at få tilvejebragt oplysning om længstlevendes skattemæssige afskrivninger og nedskrivninger på aktiver af denne art allerede i forbindelse med boets registrering. Først når disse oplysninger foreligger, kender boet grundlaget for de foresatte skattemæssige afskrivninger under skiftebehandlingen og for avancebeskatningen ved salg af aktiverne.

Også for de her omhandlede aktiver, som afskrives eller nedskrives hos længstlevende, er det nødvendigt at skabe en vis forbindelse mellem afskrivningerne og nedskrivningerne før dødsfaldet og skattefriheden for dødsboet efter § 16. Længstlevendes skal — ligesom boet, jfr. lovforslagets § 16, stk. 2, nr. 2, — ikke uden nogen form for skattemæssig følgevirkning kunne foretage ekstraordinært store skattemæssige afskrivninger og nedskrivninger i tiden umiddelbart forud for dødsfaldet. Denne sammenhæng mellem afskrivningerne og nedskrivningerne og boets eventuelle skattefrihed underbygger yderligere kravet om, at længstlevende allerede i forbindelse med boets registrering må afgive bindende oplysninger om, hvilke afskrivninger og nedskrivninger han foretager i tiden umiddelbart forud for dødsfaldet.

Efter den nu foreslåede § 15 B skal længstlevende i forbindelse med opgørelsen over boets aktiver og passiver tilkendegive, om han for tiden forud for dødsfaldet vil binde sig til at foretage de „bundne afskrivninger og nedskrivninger“, som følger af § 14, stk. 4. Tilkendegivelsen skal omfatte samt-

lige de aktiver i boet, der før dødsfaldet afskrives eller nedskrives hos længstlevende.

Hvis længstlevende binder sig til de „bundne afskrivninger og nedskrivninger“, skal de skattemæssige slutværdier og afskrivningerne og nedskrivningerne efter § 14, stk. 4, angives. Hvis længstlevende bestemmer sig til at foretage andre afskrivninger eller nedskrivninger, skal disses størrelse og slutværdierne angives.

Længstlevende er efter ændringsforslaget bundet ved sine erklæringer efter § 15 B. Det gælder, selv om det senere måtte vise sig, at de forudsætninger, han ved erklæringens afgivelse har gjort sig med hensyn til skattefrihed for boet, senere viser sig ikke at slå til. Alene i tilfælde, hvor længstlevende senere får hele fællesboet udleveret til hensidden i uskiftet bo, er han ikke længere bundet ved sin erklæring med hensyn til aktiverne i fællesboet, jfr. den under nr. 18 foreslåede tilføjelse til § 29, stk. 2. Det skyldes, at længstlevende i så fald også i tiden efter dødsfaldet beskattes af indtægter hidrørende fra fællesboaktiverne, jfr. § 20 C, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 1. pkt.

Længstlevendes skattemæssige afskrivninger skal afpasses forholdsmæssigt til længden af tidsrummet fra indkomstårets begyndelse til dødsfaldet. Det gælder ikke blot for de „bundne afskrivninger“ efter § 14, stk. 4, men også for frie afskrivninger efter § 15 B, 3. pkt.

Længstlevendes tilkendegivelse af, om han vil binde sig til afskrivningerne og nedskrivningerne efter § 14, stk. 4, og de øvrige afskrivningsmæssige oplysninger efter § 15 B skal efter ændringsforslaget kunne fremtvinges ved pålæg af tvangsbøder.

Til nr. 9.

Lovforslagets § 16, stk. 1, foreslås ændret på to områder.

Ved indføjelser af ordene „efter værdien i handel og vandel“ i 1. pkt. er der tilsigtet en tydeliggørelse af, at boets aktiver og formue skal opgøres på grundlag af handelsværdierne ved dødsfaldet. Den formulering, der er anvendt i lovforslaget, er ikke helt klar, og et enkelt sted i lovforslagets bemærkninger gives der udtryk for, at det ikke er handelsværdierne, men de formueskattepligtige værdier, der skal lægges til grund. Med den nu foreslåede formulering er det